

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2005. gada 14. decembrī *

Lieta T-209/01

Honeywell International Inc., Moristauna [*Morristown*], Ņūdžersija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv K. Leisoks [*K. Lasok*], QC, un F. Deportere [*F. Depoortere*], *avocat*,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv R. Liāls [*R. Lyal*], P. Helstremis [*P. Hellström*] un F. Siredi-Garnjē [*F. Siredey-Garnier*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

Rolls-Royce plc, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv A. Renšovs [*A. Renshaw*], *solicitor*,

* Tiesvedības valoda — angļu.

un

Rockwell Collins, Inc., Sīdarrepidsa [*Cedar Rapids*], Aijova (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv T. Soumss [*T. Soames*], Dž. Deivīzs [*J. Davies*], A. Raiens [*A. Ryan*], *solicitors*, un P. Kamesaska [*P. Camesasca*], *avocat*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2001. gada 3. jūlija Lēmumu 2004/134/EK, ar ko koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (lieta COMP/M.2220 — *General Electric/Honeywell*) (OV 2004, L 48, 1. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungš [*J. Pirrung*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*], A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], M. Vilars [*M. Vilaras*] un N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 25. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp., labojumi OV 1990, L 257, 13. lpp.), kurā pēdējo reizi grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 1310/97 (OV L 180, 1. lpp.) (turpmāk tekstā redakcija ar labojumiem un grozījumiem — “Regula Nr. 4064/89”), tās 2. panta 2. un 3. punktā paredz:

“2. Koncentrācija, kas nerada vai nenostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva [brīva] konkurence, ir atzīstama par saderīgu ar kopējo tirgu.

3. Koncentrācija, kas rada vai nostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva [brīva] konkurence, ir atzīstama par nesaderīgu ar kopējo tirgu.”

Prāvas priekšvēsture

- 2 *Honeywell International, Inc.* (turpmāk tekstā — “prasītājs”) ir uzņēmums, kas darbojas it īpaši aeronautikas preču un pakalpojumu, autopreču, elektronisko iekārtu, ķīmisko preču, augstas izturības polimēru, transporta un enerģijas sistēmu, privāto un rūpniecisko nekustamo īpašumu uzraudzības tirgos.
- 3 *General Electric Company* (turpmāk tekstā — “GE”) ir daudzpusīgs rūpniecisks uzņēmums, kas darbojas it īpaši lidmašīnu dzinēju, mājsaimniecības ierīču, informācijas pakalpojumu, enerģijas sistēmu, apgaismošanas, rūpniecisko iekārtu, medicīnas iekārtu, plastmasas, TV apraides, finanšu pakalpojumu un transporta pakalpojumu jomās.
- 4 2000. gada 22. oktobrī GE un prasītājs noslēdza vienošanos, paredzot, ka GE pilnībā iegūst prasītājas kapitālu (turpmāk tekstā — “koncentrācija”), prasītajam turpmāk kļūstot par GE īpašumā pilnībā esošu meitas sabiedrību.
- 5 2001. gada 5. februārī Komisija oficiāli saņēma paziņojumu par koncentrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 4064/89 4. pantu.
- 6 2001. gada 1. martā, uzskatot, ka koncentrāciju reglamentē Regula Nr. 4064/89, Komisijas nolēma uzsākt minētas regulas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā un EEZ līguma 47. pantā paredzēto pārbaudes procedūru (turpmāk tekstā — “lēmums par procedūras uzsākšanu”).

- 7 2001. gada 15. martā *GE* un prasītājs kopīgi iesniedza Komisijai savus apsvērumus attiecībā uz lēmumu par procedūras uzsākšanu.
- 8 2001. gada 8. maijā Komisija *GE* nosūtīja paziņojumu par iebildumiem, uz kuru *GE* atbildēja 2001. gada 24. maijā.
- 9 2001. gada 29. un 30. maijā *GE* un prasītājs piedalījās Komisijas sēdē.
- 10 Lai koncentrāciju Komisija atzītu par pieņemamu, 2001. gada 14. un 28. jūnijā *GE* un prasītājs piedāvāja attiecīgi divus secīgus priekšlikumus par pienākumu uzņemšanos.
- 11 2001. gada 3. jūlijā Komisija pieņēma lēmumu 2004/134/EK (lieta COMP/M.2220 — *General Electric/Honeywell*) (OV 2004, L 48, 1. lpp.), atzīstot koncentrāciju par nesaderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

Apstrīdētais lēmums

- 12 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir formulēta šādi:

“1. pants

Koncentrācija, ar ko [*GE*] iegūst [prasītāja] kontroli, ir jāatzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu un ar EEZ līgumu.

2. pants

[GE..] ir [apstrīdētā lēmuma] adresāts.

[..]”

- 13 Apstrīdētā lēmuma motīvus var apkopot šādi.
- 14 Pēc Komisijas domām, pats *GE* jau pirms koncentrācijas ieņēma dominējošu stāvokli liela izmēra komerclidmašīnu un liela izmēra iekšzemes lidmašīnu reaktīvo dzinēju tirgū. *GE* stabilais stāvoklis tirgū kopā ar tā finansiālo varu un vertikālo integrāciju gaisa kuģu līzīngā izmantošanā ir viens no apstākļiem, kas ļauj izdarīt secinājumus par *GE* dominējošā stāvokļa pastāvēšanu šajos tirgos. Izmeklēšana tāpat parādīja, ka prasītājs ir galvenais aviācijas un neaviācijas preču, kā arī korporatīvo lidmašīnu dzinēju un dzinēju startēšanas iekārtu piegādātājs, no kurām starteris ir galvenā detaļa dzinēju ražošanā.
- 15 Divu sabiedrību darbības apvienošana novestu pie dominējoša stāvokļa rašanās aviācijas preču, neaviācijas preču un korporatīvo lidmašīnu reaktīvo dzinēju piegādes tirgos, kā arī nostiprinātu pastāvošos *GE* dominējošos stāvokļus liela izmēra komerclidmašīnu un liela izmēra iekšzemes lidmašīnu reaktīvo dzinēju jomā. Pie dominējošo stāvokļu rašanās vai nostiprināšanās novestu vairāku apstākļu kopums: noteiktu tirgu horizontāla pārklāšanās, kā arī *GE* finansiālās ietekmes pieaugums un tā vertikālā integrācija prasītāja darbībā un, visbeidzot, šo uzņēmumu savstarpēji papildinošo preču apvienošana.

- 16 Saskaņā ar Komisijas viedokli šāda integrācija faktiski atļautu koncentrācijas rezultātā radītajam subjektam palielināt divu sabiedrību ietekmi to attiecīgo preču tirgū. Tādēļ tiktu izslēgti konkurenti, likvidējot konkurenci šajos tirgos un, visbeidzot, atstājot negatīvu ietekmi uz preču un pakalpojumu kvalitāti un patērētājiem piemērotajām cenām.

Process

- 17 Prasītājs šo prasību cēla ar 2001. gada 12. septembrī Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu. Tajā pašā dienā *GE* tāpat cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu (lieta T-210/01).
- 18 Ar dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2002. gada 11., 15. un 16. janvārī, *Rolls-Royce Plc*, *Rockwell Collins Inc.* (turpmāk tekstā — "*Rockwell*") un *Thales SA* lūdza iestāties šajā tiesvedībā Komisijas atbalstam.
- 19 Prasītājs lūdza ievērot noteiktas informācijas, ko satur prasītāja un Komisijas dokumenti, konfidencialitāti attiecībā uz lietas dalībniekiem, kas iestājušies lietā.
- 20 Ar 2002. gada 26. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas palātas priekšsēdētājs atļāva *Rolls-Royce* un *Rockwell* iestāties lietā. Ar šo pašu rīkojumu viņš apmierināja prasītāja lūgumu par konfidencialitāti, ņemot vērā lietas dalībnieku, kas iestājušies lietā, apsvērumus. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 116. panta 6. punktu, *Thales* tika atļauts iestāties lietā, balstoties uz tiesas sēdes ziņojumu mutvārdu procesa laikā.

- 21 Ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. septembra lēmumu tika grozīts Pirmās instances tiesas palātu sastāvs (OV L 251, 12. lpp.), iekļaujot tiesnesi referentu otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 22 Pēc *Rolls-Royce* iebilduma par prasības pieteikuma pielikuma, proti, “*Nalebuff* ziņojuma”, konfidencialitāti, 2002. gada 15. oktobrī notika neformāla tikšanās ar Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētāju par procesa organizācijas pasākumiem, pēc kuras prasītājs iesniedza jaunu šī ziņojuma versiju, kas nebija konfidenciāla. Uz jautājumu par tās konfidencialitātes iebilduma uzturēšanu attiecībā uz šo jauno versiju *Rolls-Royce* noteiktajā termiņā neatbildēja.
- 23 Pēc tam, kad tika noraidīts *Rolls-Royce* lūgums par tā procesuālā raksta konfidencialitāti, [noraidījumu] pamatojot ar to, ka šādu konfidencialitāti neparedz Reglaments, *Rolls-Royce* un *Rockwell* katrs iesniedza savu procesuālā raksta versiju, kas nebija konfidenciāla. Prasītājs un Komisija noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par šiem procesuālajiem rakstiem.
- 24 Piemērojot Reglamenta 14. pantu, pēc otrās palātas ierosmes un pēc lietas dalībnieku uzklaušanās saskaņā ar minētā Reglamenta 51. pantu Pirmās instances tiesa nolēma nodot lietu izskatīšanai palātai paplašinātā sastāvā.
- 25 Prasītājs prasības pieteikumā lūdza šo lietu apvienot ar lietu T-210/01. Otrās paplašinātās palātas priekšsēdētājs saskaņā ar Reglamenta 50. pantu jautājumu par iespējamo lietu apvienošanu nodeva izlemšanai palātai paplašinātā sastāvā.

- 26 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmas instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva jautājumus lietas dalībniekiem. Tā tāpat lūdza Komisijai iesniegt noteiktus dokumentus līdz tiesas sēdei. Lietas dalībnieki izpildīja šos lūgumus.
- 27 Ar vēstuli, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegta 2004. gada 2. februārī, *Thales* atsauca savu iestāšanos lietā. Ar 2004. gada 23. marta rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās paplašinātās palātas priekšsēdētājs, uzklausot citus lietas dalībniekus, šo atteikšanos pieņēma zināšanai.
- 28 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2004. gada 25. maija tiesas sēdē. Šīs tiesas sēdes nobeigumā mutvārdu procesu slēdza.
- 29 Ar 2004. gada 3. jūnija vēstuli prasītājs iesniedza Pirmās instances tiesas kancelejai jaunu dokumentu, kā arī savus apsvērumus par šī dokumenta atbilstību, lūdzot tos pievienot šīs lietas materiāliem. Ar 2004. gada 8. jūlija rīkojumu Pirmās instances tiesa saskaņā ar Reglamenta 62. pantu nolēma atkārtoti sākt mutvārdu procesu, lai ļautu lietas dalībniekiem sniegt apsvērumus par šo lūgumu.
- 30 Pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas Pirmās instances tiesa saskaņā ar Reglamenta 64. pantu veica procesa organizatoriskos pasākumus, pievienojot lietai prasītāja 2004. gada 4. jūnijā iesniegto dokumentu un apsvērumus. Komisijas un lietas dalībnieku, kas iestājušies tiesvedībā, apsvērumi par minēto materiālu atbilstību tāpat tika pievienoti lietai.
- 31 2004. gada 23. novembrī mutvārdu procesu atkārtoti slēdza.

Lietas dalībnieku prasījumi

32 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- apvienot šo lietu ar lietu T-210/01 *General Electric*/Komisija;
- likt veikt visas nepieciešamās izmeklēšanas darbības;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- veikt jebkuru citu alternatīvu vai papildu pasākumu, ko prasa pareiza tiesvedība;
- piespriest Komisijai un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Komisijas, ko atbalsta *Rolls-Royce* un *Rockwell*, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. Par prasības apjomu un strīda priekšmetu

Lietas dalībnieku argumenti

- 34 Komisija, kuru šajā sakarā atbalsta *Rolls-Royce*, norāda, ka prasītāja atsauce tā prasības pieteikumā uz *GE* izvirzītajiem argumentiem lietā T-210/01 ir pretrunā Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, saskaņā ar kuru prasības pieteikumā jāietver pamatu kopsavilkuma pārskats. Šāda atsauce ir vēl jo vairāk nepieņemama tāpēc, ka prasītājs bija informēts tikai par *GE* prasības pieteikuma projektu, bet ne par tā galīgo versiju. Tādēļ prasība jāatzīst par nepieņemamu daļā, kas attiecas uz jautājumiem, kas nav skaidri minēti prasības pieteikumā.
- 35 Komisija, ņemot vērā prasītāja prasības pieteikumā, kas pamatā skar apstrīdēto lēmumu daļā par apvienoto tirdzniecību, skaidri norādīto pamatu saturu, uzskata, ka prasītājs nav ievērojis ievērojamu un būtisku šī akta daļu, kas attiecas uz horizontālas pārklāšanās un vertikālas integrācijas jautājumiem. Apstrīdētais lēmums balstās uz faktiskiem un tiesiskiem apstākļiem, kas, kopā ņemti, norāda, ka *GE* finansiālās varas un lidmašīnu iepirkumu, finansēšanas un līzīngā vertikālas intergrācijas apvienošana un prasītāja ietekme dažādos aviācijas preču tirgos noved pie dominējoša stāvokļa radīšanas vai nostiprināšanas.
- 36 Komisija savā iebildumu rakstā norāda, ka "lēmuma motīvu daļa balstās uz faktisko un tiesisko apstākļu kopumu, kas, kopā (un vienīgi kopā) ņemti, lika Komisijai

aizliegt paredzēto koncentrāciju”. Tomēr savā atbildē uz repliku, kā arī tiesas sēdē tā precizē, ka ar katru no apstrīdētajā lēmumā norādītajiem atšķirīgajiem pamatojuma apstākļiem pietiktu, lai pamatotu koncentrācijas aizliegumu, atzīstot iebildumu rakstā pašas izteikto apgalvojumu par “neveiksmīgu”, ciktāl to varētu interpretēt kā tādu, kas norāda uz pretējo. Tādēļ, pat pieņemot, ka visi prasītāja izvirzītie iebildumi, cita starpā tie, kas attiecas uz apvienoto tirdzniecību, ir pamatoti, apstrīdētais lēmums nav jāatceļ, jo ar atlikušajiem motīviem pietiek, lai atzītu, ka koncentrācijas nesaderība ar kopējo tirgu, kā Komisija to jau ir konstatējusi, ir pamatota.

37 *Rolls-Royce* apgalvo, ka prasītājs nav izvirzījis nevienu argumentu, lai iebilstu pret lielāko daļu motīvu, kas pamato koncentrācijas aizliegumu, it īpaši pret *GE* dominējošā stāvokļa nostiprināšanu liela izmēra komerclidmašīnu vai liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū un dominējoša stāvokļa radīšanu korporatīvo lidmašīnu dzinēju un mazu kuģu gāzes turbīnu nozarē. It īpaši prasītājs attiecībā uz trīs neatkarīgiem faktoriem, kas izskaidro *GE* dominējošā stāvokļa nostiprināšanu liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju tirgū, nav nopietni apstrīdējis vertikālas integrācijas radīto [konkurentus] izslēdzošo iedarbību, kas saistīta ar prasītāja starteriem. Līdz ar to prasība nav atbilstoša un tai trūkst priekšmeta.

38 *Rockwell* atzīmē, ka prasītājs savā prasības pieteikumā nav skāris jautājumus par horizontālo pārklāšanos vai vertikālo integrāciju, jo ar tiem saistītās daļas, kas tajā norādītas ar nosaukumu “Lēmuma kopsavilkums”, uzskatāmas tikai par minētā lēmuma aprakstu.

39 Prasītājs atbild uz šiem iebildumiem trīs punktos.

- 40 Pirmkārt, prasītājs norāda, ka savā prasības pieteikumā ir apstiprinājis to, ka pieņem visus argumentus, kas papildina viņējos un ko izvirzījis *GE* lietā T-210/01. Saskaņā ar prasītāja domām, šādu atsauci uz citā, saistītā lietā iesniegtiem dokumentiem pieļauj judikatūra, un ar to [viņš] šo dokumentu saturu iekļauj savā prasības pieteikumā. Savā replikā tas šajā sakarā atsaucas uz Pirmās instances tiesas 1990. gada 5. decembra spriedumu lietā T-82/89 *Marcato*/Komisija (*Recueil*, II-735. lpp., 22.–24. punkts). Tiesas sēdē prasītājs atsaucās uz atbilstošās judikatūras “kopsavilkumu”, kas norādīts ģenerāladvokāta Albēra secinājumos lietā Beļģija/Komisija, kurā Tiesa spriedumu pasludinājusi 2001. gada 20. septembrī (lieta C-263/98, *Recueil*, I-6063. lpp., I-6064. lpp.), citējot tikai vienu — Pirmās instances tiesas 1995. gada 29. jūnija — spriedumu lietā T-37/91 *ICI*/Komisija (*Recueil*, II-1901. lpp., 43. un turpmākie punkti), kurā Pirmās instances tiesa pieļāva atsauci uz prasības pieteikumu lietā T-36/91 par strīdu starp tiem pašiem lietas dalībniekiem, kurus pārstāvēja tie paši advokāti.
- 41 Turklāt Komisija un *Rolls-Royce* nav apgalvojuši, ka šī atsauce ietekmē to spēju aizstāvēties, un *Rockwell* varēja pilnībā saprast un atbildēt uz visiem izvirzītajiem argumentiem.
- 42 Bez tam prasītājs atgādina, ka tas lūdz apvienot lietas T-209/01 un T-210/01, un norāda, ka, pat pieņemot, ka viņa prasības pieteikumam, kā norāda Komisija, ir trūkumi, divu lietu apvienošana ļautu tos labot. Lai pamatotu savu tēzi par apvienošanas juridiskajām sekām, prasītājs tiesas sēdē cita starpā atsaucās uz Tiesas 1980. gada 18. marta spriedumu apvienotajās lietās 26/79 un 86/79 *Forges de Thy Marcinelle* un *Monceau*/Komisija (*Recueil*, 1083. lpp.).
- 43 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma motīvi, ko tas sīki apstrīd savā prasības pieteikumā, proti, kas attiecas uz apvienoto tirdzniecību, ir apstrīdētā lēmuma pamatelements, tādējādi Pirmās instances tiesas atzinums par prasītāja iebildumu pamatotību neizbēgami novestu pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas. Prasītājs šajā sakarā uzsver, ka savā iebildumu rakstā Komisija pati norādīja, ka apstrīdētais lēmums balstās uz apstākļu kopumu, kas, kopā ņemti, pamato tās secinājumus attiecībā uz paziņotās darbības nesaderību ar kopējo tirgu. Tādēļ

apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ, ja tiktu pierādīts, ka lēmuma pamatojuma būtiskākais aspekts attiecībā uz konglomerāta iedarbību ir kļūdains.

44 Tiesas sēdē prasītājs piebilda, ka Komisijas attieksme administratīvā procesa laikā ir likusi lietas dalībniekiem, kas paziņojuši par koncentrāciju, domāt, ka to darbība tiks apstiprināta gadījumā, ja tiks atrasts risinājums, kas ļautu noraidīt Komisijas iebildumus par apvienoto tirdzniecību naktņē. Tieši šī iemesla dēļ prasītājs Pirmās instances tiesā galvenokārt pievērsa uzmanību šim lietas aspektam.

45 Treškārt, prasītājs norāda, ka jebkurā gadījumā viņa prasības pieteikumā apstrīdētā lēmuma aprakstā daļā ar nosaukumu "Lēmuma kopsavilkums" tika aplūkoti horizontālās pārklāšanās un vertikālas integrācijas jautājumi. Daļā ar minēto nosaukumu prasītājs piedāvāja apstrīdētā lēmuma aprakstu ar komentāriem, kurā viņš parādīja, kas šis lēmums attiecībā uz konkrētajiem tirgiem daļēji vai pilnībā balstās uz šādiem elementiem: pirmkārt, horizontālo pārklāšanos un vertikālo antikonkurences iedarbību, otrkārt, finansiālo varu un prasītāja vertikālo integrāciju ar *GE*, *GE Capital Aviation Services* (turpmāk tekstā — "*GECAS*") un *GE Capital Corporate Aviation Group* (turpmāk tekstā — "*GECCAG*") meitas uzņēmumiem jaunā subjekta ietvaros, un, treškārt, šī subjekta apvienotās tirdzniecības praksi. Prasītājs apgalvo, ka tirgos, kurus ietekmē horizontālā pārklāšanās, šis ietekmes veiktā analīze apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz katru no precēm ir vai nu mazticama, vai nepietiekami pamatota. Apstrīdētais lēmums līdz ar to pamatā balstās uz pārējiem diviem elementiem. Saskaņā ar prasītāja domām, otrais elements ir tik mazticams, ka nav nepieciešams tajā iedziļināties. Tādēļ noteicošā loma ir trešajam elementam, proti, jautājumam par apvienoto tirdzniecību. Turklāt atteikšanās no piedalīšanās, ko Komisija uzskatīja par vajadzīgu, attiecās uz šo apstrīdētā lēmuma aspektu.

46 Prasītājs uzsver faktu, ka tā norādītie apstrīdētā lēmuma trūkumi ir pietiekami nopietni, lai lēmumu atceltu pilnībā. Faktiski, kā Komisija to atzīst, vienīgi faktisko

un tiesisko apstākļu kopums, skatot tos kopumā, pamato koncentrācijas aizliegumu. Atbildot *Rolls-Royce*, prasītājs precizē, ka ar starteru jautājumu, kurš turklāt tika atrisināts ar saistību uzņemšanos, nepietiek, lai pamatotu apstrīdēto lēmumu.

- 47 Nemot vērā visus šos iemeslus, Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, izvirzītie iebildumi par atsauces uz *GE* prasības pieteikuma iespējamo nepieņemamību un uz šajā lietā iesniegtajā prasības pieteikumā izvirzīto pamatu neatbilstību būtu pretrunā pareizas tiesvedības principam un nebūtu pamatoti ar kādu konstatētu apstākli.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Ievads

- 48 Vispirms ir jāatgādina, ka, ciktāl kādā lēmumā daži motīvi kā tādi juridiski pietiekami pamato šo lēmumu, kļūdas, kas varētu vājināt citus akta motīvus, jebkurā gadījumā neietekmē tā rezolutīvo daļu (šajā sakarā skat. Tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-302/99 P un C-308/99 P Komisija un Francija/*TF1*, *Recueil*, I-5603. lpp., 26.–29. punkts).
- 49 Turklāt, tā kā Komisijas lēmuma rezolutīvā daļa balstās uz vairākiem pamatojuma pilāriem un ar ikkatru no tiem pietiek, lai pamatotu lēmuma rezolutīvo daļu, šis akts principā jāatceļ tikai tad, ja katrs no šiem pilāriem būtu prettiesisks. Šajā gadījumā ar kļūdu vai kādu citu nelikumību, kas ietekmē tikai vienu no pamatojuma pilāriem,

nepietiek, lai pamatotu apstrīdētā lēmuma atcelšanu, jo tai nevar būt noteicošā ietekme uz rezolutīvo daļu, uz kuru atsaucas iestāde (pēc analogijas skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 14. maija spriedumu lietā T-126/99 *Graphischer Maschinenbau/Komisija*, *Recueil*, II-2427. lpp., 49.–51. punkts un tajos minētā judikatūra). Šo normu piemēro it īpaši lēmumu kontekstā, kas attiecas uz koncentrācijas kontroli (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-310/01 *Schneider Electric/Komisija*, *Recueil*, II-4071. lpp., 404.–420. punkts, kā arī šī sprieduma 80. un 81. punktu zemāk).

50 Šajā sakarā tāpat ir jāatgādina, ka, tā kā pamatojuma pilāru, ar ko pietiek, lai pamatotu akta rezolutīvo daļu, prasītājs nav apstrīdējis savā prasībā par akta atcelšanu, šis pilārs, kā arī akts, kas balstās uz šo pilāru, līdz ar to jāuzskata par tiesisku un tādējādi pamatotu (šajā sakarā skat. Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedumu lietā C-310/97 P *Komisija/AssiDomän Kraft Products u.c.*, *Recueil*, I-5363. lpp., 57.–63. punkts).

51 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā ar prasītāja izvirzītajiem pamatiem, pieņemot tos par atbilstošiem, pietiek, lai atceltu apstrīdētā lēmuma rezolutīvo daļu un tādējādi varētu uzskatīt, ka prasība varētu novest vajadzības gadījumā pie šī lēmuma atcelšanas. Gadījumā, ja atbilstoši izvirzītie pamati, pat kopā ņemti, nevarētu pamatot apstrīdētā lēmuma atcelšanu, tie būtu neatbilstoši un tādējādi prasība kopumā būtu nepamatota (šajā sakarā skatīt Pirmās instances tiesas 1997. gada 17. decembra spriedumu lietā T-121/95 *EFMA/Padome*, *Recueil*, II-2391. lpp., 115.–122. punkts).

52 Šajā sakarā ir svarīgi vispirms noteikt šīs prasības faktisko piemērojamību un šajā sakarā pārbaudīt noteiktu prasītāja šķietami izvirzīto pamatu iespējamo nepieņemamību.

Par atsauci uz lietā T-210/01 izvirzītajiem pamatiem

- 53 Formāli neizvirzot iebildumu par nepieņemamību, Komisija atsaucās uz noteiktiem īpašiem nepieņemamības apstākļiem. Jebkurā gadījumā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasības pieņemamības nosacījumi ir absolūts šķērslis tiesas procesam, uz ko Kopienu tiesa var atsaukties pēc savas iniciatīvas un uz ko tai vajadzības gadījumā pēc savas iniciatīvas jāatsaucas (skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra rīkojumu lietā T-100/94 *Michailidis u.c./Komisija, Recueil*, II-3115. lpp., 49. punkts, un 2001. gada 25. oktobra rīkojumu lietā T-354/00 *Métropole Télévision — M 6/Komisija, Recueil*, II-3177. lpp., 27. punkts, šajā sakarā tāpat skat. Tiesas 2001. gada 15. jūlija rīkojumu lietā C-341/00 P *Conseil national des professions de l'automobile u.c./Komisija, Recueil*, I-5263. lpp., 32. punkts).
- 54 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. pantu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punktu prasības pieteikumā ietver cita starpā “prasības priekšmetu” un “kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem”. Turklāt saskaņā ar minētā reglamenta 48. panta 2. punktu “[i]ztiesāšanas laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā”. No šiem noteikumiem izriet, ka jebkurš pamats, kas nav pietiekami izklāstīts sākotnējā prasības pieteikumā attiecīgajā instancē, jāuzskata par nepieņemamu. Judikatūra skaidri apstiprina, ka Pirmās instances tiesa, ja nepieciešams, var pēc savas iniciatīvas atsaukties uz šādu nepieņemamību absolūta šķēršļa tiesas procesam gadījumā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedums lietā T-231/99 *Joynton/Komisija, Recueil*, II-2085. lpp., 154. lpp.).
- 55 Turklāt no judikatūras izriet, ka prasītāja pamatu kopsavilkumam ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Pirmās instances tiesa varētu lemt par prasību, ja iespējams, bez papildu informācijas iesniegšanas (Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedums lietā T-145/98 *ADT Projekt/Komisija, Recueil*, II-387. lpp., 66. punkts, un 2004. gada 16. marta spriedums lietā T-157/01 *Danske Busvognmænd/Komisija, Recueil*,

II-917. lpp., 45. punkts). Līdzīgas prasības ir jāievēro, ja iebildumu izvirza kāda pamata atbalstam (Pirmās instances tiesas 1998. gada 14. maija spriedums lietā T-352/94 *Mo Och Domsjö/Komisija, Recueil*, II-1989. lpp., 333. punkts).

56 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai atzītu prasību par pieņemamu, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet — vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā — no paša prasības pieteikuma teksta (skat. Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedumu lietā C-178/00 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-303. lpp., 6. punkts, Pirmās instances tiesas 1997. gada 6. maija spriedumu lietā T-195/95 *Guérin automobiles/Komisija, Recueil*, II-679. lpp., 20. un 21. punkts, šī sprieduma 55. punktā minēto lietu *ADT Projekt/Komisija*, 66. punkts, Pirmās instances tiesas 2000. gada 25. jūlija rīkojumu lietā T-110/98 *RJB Mining/Komisija, Recueil*, II-2971. lpp., 23. punkts un tajā minētā judikatūra, Pirmās instances tiesas 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-195/00 *Travellex Global and Financial Services et Interpayment Services/Komisija, Recueil*, II-1677. lpp., 26. punkts, un šī sprieduma 55. punktā minēto lietu *Danske Busvognmænd/Komisija*, 45. punkts, tāpat šajā sakarā skat. 1961. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās 19/60, 21/60, 2/61 un 3/61 *Fives Lille Cail u.c./Augstā iestāde, Recueil*, 561., 588. lpp., un 1991. gada 5. marta spriedumu lietā C-330/88 *Grifoni/EĀEK, Recueil*, I-1045. lpp., 17. un 18. punkts).

57 Šajā sakarā, ja prasības pieteikuma pamata daļu īpašos gadījumos var nostiprināt un papildināt ar atsauci uz dokumentu izsvilkumiem, kas pievienoti prasības pieteikumam, tad vispārēja atsauce uz citiem, kaut arī prasības pieteikumam pievienotiem dokumentiem, nevar labot juridiskās argumentācijas pamata elementu, kuriem, ievērojot iepriekš minētos noteikumus, ir jābūt norādītiem prasības pieteikumā, trūkumu (Pirmās instances tiesas 1991. gada 21. maija rīkojums lietā T-154/98 *Asia Motor France u.c./Komisija, Recueil*, II-1703. lpp., 49. lpp.). Turklāt Pirmās instances tiesai šajos pielikumos nav jāmeklē un jākonstatē pamati un argumenti, ko varētu uzskatīt par prasības pamatojumu, jo pielikumiem ir tikai pārbaudes un instrumenta funkcija (šī sprieduma 54. punktā minētais spriedums lietā *Joynson/Komisija*, 154. punkts, Pirmās instances 1997. gada 7. novembra spriedums lietā T-84/96 *Cipeke/Komisija, Recueil*, II-2081. lpp., 34. punkts, un 1999. gada 20. aprīļa spriedums apvienotajās lietās no T-305/94 līdz T-307/94, no T-313/94 līdz T-316/94,

T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 un T-335/94 *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, *Recueil*, II-931. lpp., 39. punkts, kuru Tiesa nav atcēlusi, pieņemot 2002. gada 15. oktobra spriedumu par apelācijas sūdzību lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, *Recueil*, I-8375. lpp.).

- 58 Tomēr prasītājs atsauca uz vairākiem spriedumiem, kuros Kopienų tiesa ir pieļāvusi atsauci uz šajā tiesā iesniegtajiem dokumentiem citās lietās (skat. iepriekš 40. punktu). Pēc prasītāja domām, atsauce uz dokumentiem, kas vienā un tajā pašā tiesā iesniegti citā lietā, nav uzskatāma par nepieņemamu.
- 59 Judikatūra, uz kuru iepriekš 40. punktā prasītājs norāda, lai pamatotu šādu atsauci, tomēr nevar Pirmās instances tiesai likt šajā gadījumā atteikties no iepriekš izvirzītās normas piemērošanas, saskaņā ar kuru prasītāja pamati kopsavilkuma veidā jāizklāsta pašā prasības pieteikumā. Pirmās instances tiesa iepriekš 40. punktā minētajā spriedumā lietā *ICI*/Komisija (45. punkts) norāda, ka Tiesas judikatūrā šajā sakarā ņemtas vērā katra gadījuma īpatnības, citējot, lai pamatotu šo apgalvojumu, 1956. gada 29. novembra spriedumu lietā *9/55 Charbonnages de Beeringen* u.c./Augstā iestāde (*Recueil*, 325. lpp., 352. lpp.), 1965. gada 8. jūlija spriedumu lietā *19/63 un 65/63 Prakash*/Komisija (*Recueil*, 677. lpp., 693. lpp.), 1965. gada 13. jūlija spriedumu lietā *111/63 Lemmerz-Werke*/Augstā iestāde (*Recueil*, 835. lpp., 858. lpp.), 1971. gada 28. aprīļa spriedumu lietā *4/69 Lütticke*/Komisija (*Recueil*, 325. lpp., 2. lpp.) un iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā *Forges de Thy Marcinelle et Monceau*/Komisija (4. punkts).
- 60 Šajā sakarā vispirms jāuzsver, ka principā pieeja, pieļaujot šādu atsauci uz citā lietā iesniegtu prasības pieteikumu, ir nesaderīga ar šī sprieduma 55.–57. punktā minēto judikatūru, saskaņā ar kuru pamatu kopsavilkums jāietver pašā prasības pieteikumā, kas Pirmās instances tiesai ļautu nepieciešamības gadījumā cita starpā lemt par prasību bez papildus informācijas tās pamatošanai.

- 61 Ja arī Kapienu tiesa dažreiz ir pieļāvusi iespēju izvirzīt pamatus ar atsauci uz citu lietu (ši sprieduma 42. punktā minētais spriedums lietā *Forges de Thy-Marcinelle et Monceau*/Komisija un iepriekš 40. punktā minētais spriedums lietā *Marcato*/Komisija), tā ir noraidījusi šādu iepēju citās lietās (skat. iepriekš 59. punktā minētos spriedumus lietā *Charbonnages de Beeringen* u.c./Augstā iestāde un lietā *Prakash*/Komisija), skaidri nenorādot šīs izvēles noteicošo faktoru.
- 62 Jāatgādina, ka visās lietās, uz kuru spriedumiem atsaucas prasītājs vai kas minētas iepriekš 40. punktā minētā sprieduma lietā *ICI*/Komisija 45. punktā, kurās Kapienu tiesa ir pieļāvusi, ka prasības pieteikumā skaidri nenorādītie pamati uzskatāmi par tiesiski izvirzītiem ar šādu atsauci, prasītājs ir atsaucies uz saviem pašā attiecīgajiem dokumentiem citā lietā.
- 63 Šajā gadījumā, kā tas tika iepriekš norādīts, prasītāja prasības pieteikumā izdarītā atsauce attiecas uz tajā pašā dienā cita prasītāja, *GE*, iesniegto prasības pieteikumu.
- 64 Pieņemt prasības pieteikumā skaidri nenorādītos pamatus, ar pamatojumu, ka tos izvirzījusi trešā persona citā lietā, uz kuru izdarīta atsauce prasības pieteikumā, nozīmētu ļaut neievērot iepriekš 54. punktā minētās Reglamenta 44. panta 1. punkta obligātās prasības.
- 65 Turklāt jāatgādina, ka prasītājam šajā lietā un *GE* lietā T-210/01 ir atšķirīgi pārstāvji. Turklāt *GE* prasības pieteikums nav pievienots prasītāja iesniegtajam prasības pieteikumam šajā lietā. Šie apstākļi var tikai pastiprināt iepriekšējā punktā norādīto secinājumu, jo šie apstākļi apstiprina šīs prasības atšķirīgo un pastāvīgo raksturu salīdzinājumā ar lietu, kas reģistrēta ar numuru T-210/01.

- 66 Tāpat jāatgādina, ka katrs lietas dalībnieks pats ir atbildīgs par tā iesniegto procesuālo dokumentu saturu, kur šo principu it īpaši nostiprina Reglamenta 43. panta 1. punkts (šajā sakarā skat. iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *ICI/Komisija*, 46. punkts). Lai arī prasītājs apstiprina, ka ir ņēmis vērā *GE* prasības pieteikuma pagaidu versiju, viņš neapgalvo, ka sava prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī zināja *GE* galīgā prasības pieteikuma precīzo saturu, uz kuru tas atsaucas. Pretēji pareizas tiesvedības prasībām atsauce uz *GE* prasības pieteikumu tādējādi neļauj Pirmās instances tiesai ar pietiekamu precizitāti konstatēt pamatus, kas iesniegti, ceļot prasību šajā lietā.
- 67 Ņemot vērā iepriekš minēto un nepastāvot vajadzībai apskatīt šajā lietā jautājumu par to, kādos apstākļos prasītājam, iespējams, varētu būt tiesības izvirzīt pamatus, atsaucoties uz saviem paša dokumentiem citā lietā, ir jāuzskata, ka lietas dalībnieku, it īpaši prasītāja, identiskums abās lietās ir pamata nosacījums, lai būtu pieņemami pamati, kas iepriekšēji izvirzīti ar atsauci uz dokumentiem citā lietā.
- 68 No iepriekš minētā izriet, ka ar prasītāja izdarīto atsauci uz *GE* iesniegto prasības pieteikumu lietā T-210/01 šajā gadījumā nevar prasītāja iesniegtajā prasības pieteikumā iekļaut pamatus, ko *GE* izvirzījis minētajā lietā.

Par lūgumu apvienot lietas

- 69 Lai pamatotu savu lūgumu apvienot šo lietu ar lietu T-210/01, prasītājs norāda, ka, pat pieņemot, ka viņa prasības pieteikumā veiktā atsauce uz *GE* prasības pieteikumu neļauj uzskatīt par pieņemamiem pamatus, ko prasītājs būtu gribējis izvirzīt saistībā ar lietas apstākļiem, kas neattiecas uz apvienoto tirdzniecību, šī apvienošana ļautu

likvidēt iespējamus trūkumus, kas pamato prasītāja prasības pieteikuma nepieņemamību. Tiesas sēdē prasītājs atsaucās uz iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā *Forges de Thy-Marcinelle et Monceau*/Komisija (4. punkts), kā arī judikatūru, ko prasītājs raksturoja kā tādu, kas sakņojas Kopienas judikatūras vēstures pirmsākumos.

- 70 Attiecībā uz lietu T-209/01 un T-210/01 iespējamās apvienošanas sekām vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 50. pantu:

“Pēc pušu un ģenerālvokāta uzklauššanas Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs jebkurā laikā var izdot rīkojumu rakstveida vai mutvārdu procesā vai galīgā sprieduma taisīšanai apvienot divas vai vairākas saistītas lietas ar identisku priekšmetu. Lietas pēc tam var atkal sadalīt. Priekšsēdētājs var šos jautājumus nodot Pirmās instances tiesai.”

- 71 Kā Tiesa jau ir atzīmējusi savā 2001. gada 21. jūnija spriedumā apvienotajās lietās no C-280/99 P līdz C-282/99 P *Moccia Irme* u.c./Komisija (*Recueil*, I-4717. lpp., 66. punkts), no šī noteikuma izriet, ka rīkojums par lietu apvienošanu neietekmē tajā minēto lietu neatkarību un patstāvību, jo vienmēr var pieņemt lēmumu par šo lietu sadalīšanu. Tādēļ šajā spriedumā Tiesa atzina, ka divi prasītāji Tiesā nevar balstīties uz pamatiem, ko tie nav izvirzījuši pirmajā instancē, neskatoties uz to lietu apvienošanu Pirmās instances tiesā ar citām lietām, kurās šos pamatus izvirzīja citi prasītāji (sprieduma 61.–68. punkts).

- 72 Tapat ir jāatzīst, ka apvienošana ir pasākums, par ko saskaņā ar Reglamenta 50. pantu var pieņemt rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs vai vajadzības gadījumā — Pirmās instances tiesa, bet tas nav viņu pienākums, pat ja puses to pieprasa, jo šis lēmums ir atkarīgs no viņu brīva vērtējuma par to, kā vislabāk

organizēt tiesvedību. No minētā izriet, ka saskaņā ar prasītāja tēzi, ja tā tiktu pieņemta, ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja procesuālo lēmumu, kas atkarīgs no tiesas priekšsēdētāja brīva vērtējuma, varētu paplašināt prasības pieteikuma apjomu, un tādējādi tas būtu noteicošais tiesvedības iznākuma faktors, kas [tiesvedībā] ieviestu subjektīvu elementu.

73 Attiecībā uz iepriekš 59. punktā minēto spriedumu lietā *Charbonnages de Beeringen u.c./Augstā Iestāde* ir jāatgādina, ka Tiesa, apstiprinot, ka ar vispārēju atsauci uz citā lietā sacīto nepietiek, lai prasība būtu pieņemama, un vēl jo mazāk, ja atsauci izdara, vienlaicīgi nelūdzot lietu apvienošanu, nesprieda, ka, ja lūgums apvienot lietas būtu izteikts savlaicīgi, prasības pieteikums būtu pieņemams. Tam pretēji tā aprobežojās ar to, ka atzina, ka tāda lūguma, ar ko Tiesa tiktu aicināta divas lietas izskatīt kopā, neesamība tās izskatāmajā lietā pastiprina trešās personas celtās prasības ietvaros prasības pieteikumā izdarītās vispārējās atsauces nepietiekamo raksturu.

74 Turklāt, ja Tiesa savā iepriekš 59. punktā minētajā spriedumā lietā *Forges de Thy Marcinelle et Monceau*/Komisija uzskatīja, ka “otra prasības pieteikuma pieņemamība novērš pirmā nepieņemamību”, jāatgādina, ka minētajā lietā attiecīgos prasības pieteikumus iesniedza viena un tā pati persona, kamēr šajā gadījumā prasītājs lūdz pieļaut atsauci uz pamatiem, ko izvirzījusi trešā persona.

75 Tādēļ, nepastāvot vajadzībai šajā lietā izskatīt iespējamās viena prasītāja divu celto prasību apvienošanas sekas, pietiek atzīt, ka divu prasību, kurās ir atšķirīgi prasītāji, apvienošanas fakts nevar mainīt katra prasītāja atsevišķi iesniegtā prasības pieteikuma apjomu, apdraudot šo prasītāju atšķirīgo prasību neatkarību un patstāvību (skat. pēc analogijas iepriekš 71. punktā minēto spriedumu lietā *Moccia Irme u.c./Komisija*, 66. punkts).

76 Līdz ar to šajā lietā var ņemt vērā tikai tos pamatus, kas nav šķietami izvirzīti ar vispārēju atsauci uz *GE* prasības pieteikumu.

77 Šādos apstākļos šī lieta nav jāapvieno ar lietu T-210/01. Prasītāja prasības pieteikumā formulētais lūgums šajā jautājumā tādējādi ir jānoraida.

Par šajā lietā izvirzīto pamatu atbilstību

78 Ar prasītāja otro argumentu šajā sakarā tas norāda, ka motīvi attiecībā uz apvienoto tirdzniecību veido apstrīdētā lēmuma pamata elementu, bez kura šo aktu nevar atstāt spēkā.

79 Attiecībā uz koncentrāciju jāatgādina, ka no Regulas Nr. 4064/89 2. panta 3. punkta izriet — ja paziņotās darbības rada vai nostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta brīva konkurence, Komisijai tās principā ir jāaizliedz, pat pieņemot, ka darbības citādi neierobežo konkurenci. Ja Komisija secīgi pārbauda vairākus tirgus un secina, ka vairākos šajos tirgos tiks radīts vai nostiprināsies dominējošais stāvoklis, kura rezultātā tiks būtiski traucēta brīva konkurence, tad jāatzīst, ja vien lēmumā skaidri nav norādīts pretējais, ka Komisija uzskata — situācija katrā no šiem tirgiem, kas rastos pēc koncentrācijas, pati par sevi pamato paziņotās darbības aizliegumu.

80 Šajā sakarā jāatgādina, ka iepriekš 49. punktā minētajā spriedumā lietā *Electric/* Komisija (404.–420. punkts) Pirmās instances tiesa norādīja, ka ar šajā lietā konstatētām kļūdām saistībā ar dažādu valsts tirgu analīzi pašām par sevi nepietiek, lai apstrīdētu Komisijas iebildumus, ko tā iesniegusi atiecībā uz dažādiem Francijas nozaru tirgiem. Līdz ar to Komisijas lēmuma pamatā esošo noteiktu tirgu analīzi, kas noved pie attiecīgās koncentrācijas aizlieguma, nevar uzskatīt par nepietiekamu tikai tādēļ, ka konstatētas kļūdas citu tirgu analīzē.

81 Tāpat, ja Komisija konstatē, ka vairāku atšķirīgu un patstāvīgu iemeslu dēļ vienā tirgū tiks radīts vai nostiprināsies dominējošs stāvoklis, nepastāvot Komisijas pieņemtā lēmuma atbilstošo motīvu daļā skaidrai norādei uz pretējo, principā ir jāuzskata, ka katrs no izvirzītajiem iemesliem pats par sevi būtu novedis Komisiju pie šāda atzinuma. Tas tā ir jo vairāk tad, ja no šāda pamatojuma apstākļa patstāvīga apraksta izriet, ka šis apstāklis pats par sevi ir pietiekams, lai kvalitatīvi vai pēc būtības mainītu konkurences apstākļus noteiktā tirgū.

82 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma 567. apsvērumā Komisija precizēja, ka jāsecina — “paredzētā koncentrācija novestu pie dominējoša stāvokļa rašanās vai nostiprināšanās [liela izmēra komercidmašīnu] dzinēju, [liela izmēra] iekšzemes reaktīvo lidmašīnu dzinēju, reaktīvo korporatīvo lidmašīnu dzinēju, aviācijas un neaviācijas preču, kā arī mazu kuģu gāzes turbīnu tirgos, kā rezultātā tiks būtiski traucēta brīva konkurence kopējā tirgū”.

83 Kā Komisija norāda iebildumu rakstā, apstrīdētajā lēmumā tā nav izveidojusi katrā no tās pārbaudītajiem un iepriekšējā punktā izklāstīto secinājumu ietvaros uzskaitītajiem tirgiem konstatēto konkurējošo problēmu hierarhiju. Līdz ar to no apstrīdētā lēmuma jāsecina, ka katra tās pamatojuma atsevišķā daļa un it īpaši katra

minētajā punktā uzskaitītā tirgus analīze faktiski ir apstrīdētā lēmuma patstāvīgs pīlārs.

84 Šo secinājumu apstiprina Komisijas pamatojuma dažādo daļu detalizēta pārbaude.

85 Šajā sakarā jāatzīst, ka apsvērumi par horizontālo pārklāšanos, kas izriet no paziņotās darbības attiecīgi liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū, korporatīvo lidmašīnu dzinēju tirgū un mazu gāzes turbīnu tirgū, nevar viens otru nostiprināt, ņemot vērā šo tirgu ekonomiskās saistības trūkumu. It īpaši dominējoša stāvokļa radīšana mazo kuģu gāzes turbīnu tirgū nevar ietekmēt, ne arī tikt ietekmēta ar dominējoša stāvokļa radīšanu vai nostiprināšanu dažādos dzinēju un citu aviācijas detaļu tirgos, jo šajos gadījumos tā attiecas uz komerciāli atšķirīgu nozaru precēm.

86 Turklāt šajā sakarā jāatgādina, ka 428.–431. apsvērumā ar nosaukumu “a) Horizontālā pārklāšanās pastāvošajās darbības nozarēs” Komisija aprakstīja koncentrācijas tūlītēju iedarbību liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū, ko rada minētā pārklāšanās. Šis apraksts ietver atsauci uz *GE Capital* un *GECAS* ietekmi — *GE* iepriekš pastāvošā dominējošā stāvokļa attiecīgajā tirgū pastiprinošo faktoru, ko Komisija izmantojusi, lai noraidītu koncentrācijas dalībnieku argumentu, saskaņā ar kuru ar to apvienošanās radītais monopols būtu tīri statisks. Turpretī Komisija šajā kontekstā nav atsaukusies uz savu tēzi par apvienoto tirdzniecību. Uz šo tēzi saistībā ar liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgu tika izdarīta atsauce tikai daļā ar nosaukumu “b) [paziņotās] darbības ietekme uz nākotnes konkursizsolvēm, kas saistītas ar darbības nozarēm”, kas ietver atšķirīgu pārskatu par apvienošanās vidēja un ilgtermiņa iedarbību minētajā tirgū. No iepriekš minētā

izriet, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir atzinusi — koncentrācijas radītā horizontālā pārklāšanās liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū nekavējoties pastiprinātu *GE* iepriekš pastāvošo dominējošo stāvokli neatkarīgi no jebkuriem citiem faktoriem, kas nākotnē šo stāvokli vēl varētu nostiprināt.

87 Attiecībā uz mazo gāzes turbīnu tirgu, Komisija apstrīdētā lēmuma 476.–477. apsvērumā pirms tās pārbaudes dažādās nodaļās aprakstīja horizontālo pārklāšanos ar atsevišķu nosaukumu kā tirgus “konkurentu likvidāciju”, veicot prasītāja vertikālu integrāciju *GE*, un tirgus “konkurentu likvidāciju”, veicot, no vienas puses, mazo kuģu gāzes turbīnu un, no otras puses, elektronikas preču un prasītāja pasūtījumu integrāciju. Apstrīdētā lēmuma 476. apsvērumā Komisija norādīja, ka koncentrācija radītu subjektu, kurš kontrolētu 65 līdz 80 procentus attiecīgā tirgus, esot četras līdz piecas reizes lielāks par tā tuvāko konkurentu. 477. apsvērumā no iepriekš minētā Komisija izdara secinājumus, ka šis subjekts būtu neapšaubāmi lielākais dalībnieks mazo aviācijas gāzes turbīnu tirgū, un izskaidro iemeslus, kādēļ citu esošo un potenciālo dalībnieku iespējas konkurēt šajā tirgū būtu ierobežotas. Tādēļ no šīs apstrīdētā lēmuma daļas struktūras un redakcijas izriet, saskaņā ar Komisijas viedokli, ka ar pirmajā daļā aprakstīto koncentrācijas iedarbību, kas atspoguļo horizontālo pārklāšanos turbīnu nozarē, pietiek, lai radītu dominējošu stāvokli šajā tirgū neatkarīgi no citiem apstākļiem, kas noslēdz tirgu un līdz ar to vēl vairāk nostiprina šo stāvokli.

88 Katrā ziņā jānorāda, ka šajā gadījumā prasītājs nav arī apstrīdējis Komisijas tēzi par konkurentu izslēgšanu no mazo kuģu gāzes turbīnu tirgus, veicot šo *GE* preču ražošanas, pasūtījumu un citu komponentu, ko prasītāja izmanto minētajās turbīnās, ražošanas vertikālo integrāciju, nedz arī tēzi par konkurentu izslēgšanu no mazo kuģu gāzes turbīnu tirgus, ko rada prasītāja vertikālā integrācija [iekļaušanās sabiedrībā] *GE*, *GE* finansiālās varas dēļ (skat. apstrīdētā lēmuma 478.–484. apsvērumu, kā arī šī sprieduma 113. un 114. punktu).

- 89 Attiecībā uz konkurentu izslēgšanu no tirgus, veicot prasītāja liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju un to starteru ražošanas vertikālu integrāciju, Komisija apstrīdētā lēmuma 419. apsvērumā skaidri norādīja, ka neatkarīgi no apvienoto preču piedāvājuma radītajām sekām paredzētā koncentrācija nostiprinātu *GE* dominējošo stāvokli liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju tirgū, jo vertikāli tiktu izslēgti konkurējošie dzinēju ražotāji.
- 90 Tomēr prasītājs replikā norādīja, ka Komisija iebildumu raksta 51. punktā ir apstiprinājusi, ka “[turklāt] un vispirms lēmuma motīvu daļa balstās uz faktisko un tiesisko apstākļu kopumu, kas, kopā (un vienīgi kopā) ņemti, lika Komisijai aizliegt paredzēto koncentrāciju”. Pēc prasītāja domām, no šī apgalvojuma izriet, ka apstrīdētais lēmums varētu palikt spēkā tikai tad, ja visi pamata apstākļi, uz kuriem tas balstās, būtu pamatoti un it īpaši tās prasības pieteikumā sīki apstrīdētā apvienotās tirdzniecības analīze.
- 91 Komisija atbildes uz repliku 18. punktā tomēr apstiprināja un tiesas sēdē atkārtoja, ka ar ikvienu no pilāriem, uz kuriem tā atsaukusies apstrīdētajā lēmumā, pietiek, lai pamatotu paziņotās darbības aizliegumu. Iepriekšējā punktā minēto attiecīgo apgalvojumu tiesas sēdē tā kvalificēja kā “neveiksmīgu” un norādīja, ka šis apgalvojums ieviesies analīzē, kas formulēta, lai atbildētu uz prasītāja argumentiem, saskaņā ar kuriem lēmums “lielā mērā” balstās uz divām teorijām, proti, pirmkārt, uz *GE* šķietamo finansiālo varu un tās vertikālo integrāciju finansiālo pakalpojumu, lidaparātu pārdošanas, līzīngā un pēcpārdošanas pakalpojumu jomās un, otrkārt, uz apvienotās tirdzniecības nākotnes praksi.
- 92 Šis Komisijas skaidrojums ir jāpieņem.

- 93 Faktiski no iebildumu raksta 48.–51. panta redakcijas kopumā izriet, ka Komisija apšaubā prasītāja tēzi par to, ka tikai šīs divas “teorijas” ir faktiskais apstrīdētā lēmuma pamats, izslēdzot citus paziņotās darbības konkurenci ierobežojošos aspektus, kas analizēti šajā dokumentā.
- 94 Turklāt, kā Komisija pamatoti norādīja tiesas sēdē, Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda paša lēmuma tiesiskums, ņemot vērā šajā aktā izvirzīto motīvu tiesiskumu, nevis ņemot vērā to, kas šajā sakarā apstiprināts iebildumu rakstā. Tik tiešām, Komisija iebildumu rakstā ir izteikusies neviennozīmīgi, un šādu izteikumu var interpretēt tādējādi, ka Komisija atsakās apgalvot, ka ar katru no tās veiktās analīzes elementiem pietiek, lai pamatotu apstrīdēto lēmumu. Bet, tā kā iebildumu rakstā un tiesas sēdē tā precizēja savu nostāju, apstrīdētais lēmums nav jāinterpretē šādā veidā, proti, pretēji tam, kas izriet no tā redakcijas, struktūras un tā vispārējā mērķa (skat. iepriekš 79.–85. punktu).
- 95 Prasītāja tiesas sēdē arī norādīja, ka Pirmās instances tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi par to, vai Komisijas prognozētais konkurences stāvoklis atšķiras no stāvokļa, kas faktiski rastos pēc koncentrācijas. Gadījumā, ja šajā sakarā atklātos būtiskas atšķirības, apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ. Prasītājs ar šo argumentāciju būtībā paredz, ka pēc Pirmās instances tiesas sprieduma, ar ko noraidīta Komisijas veiktā noteiktu tirgu analīze, Komisijai ir jālemj par to, vai koncentrācija ir aizliedzama. Tādēļ saskaņā ar šo argumentāciju Pirmās instances tiesai nebūtu jāatbalsta lēmums par [koncentrācijas] aizliegumu, aizvietojot savu vispārīga rakstura secinājumu ar Komisijas secinājumu.
- 96 Tomēr, kā jau uz to izdarīta atsauce iepriekš 79. punktā, Komisijai jāaizliedz koncentrācija, kas atbilst Regulas Nr. 4064/89 2. panta 3. punkta kritērijiem. Tādējādi lēmums par aizliegumu nav jāatceļ, ja prasītājs ir pierādījis vienas vai vairāku kļūdu esamību, kas ļauj apšaubīt vienā vai vairākos tirgos veikto analīzi, jo no

lēmuma par aizliegšanu tomēr izriet, ka paziņotā koncentrācija atbilst minētajiem kritērijiem saistībā ar vienu vai vairākiem citiem tirgiem (skat. iepriekš 48.–50. un 79.–81. punktu). It īpaši, ja motīvi attiecībā uz citiem tirgiem prasības pieteikumā nav apstrīdēti, konkrētās prasības ietvaros tie ir jāuzskata par pamatotiem. Tādēļ, izdarot secinājumus par prasības pieteikuma materiālo apjomu, Pirmās instances tiesa neaizvieto Komisijas vērtējumu ar savu vērtējumu, jo tieši pašas iestādes vērtējums, kurš nav apstrīdēts, joprojām veido šī akta pamatu.

97 Prasītājs tāpat savas agrumentācijas ietvaros, kas minēta iepriekš 78. punktā, tiesas sēdē norādīja, ka Komisija, it īpaši administratīvā procesa laikā, atstājusi iespaidu, ka apvienotās tirdzniecības risks pēc koncentrācijas bija noteicošais faktors lietā. Šis iespaids izkropļoja visu administratīvo procesu un liedza iespēju koncentrācijas dalībniekiem izteikt priekšlikumus, lai atrisinātu citas problēmas. Šī iemesla dēļ prasītāja savā prasības pieteikumā vērsa arī uzmanību uz iespējamās koncentrācijas rezultātā radītā konglomerāta iedarbību.

98 Šī prasītāja pirmoreiz tiesas sēdē izvirzītā argumentācija ir jauns pamats. Tā kā šis pamats attiecas uz administratīvā procesa laikā Komisijas iepriekš pieņemto nostāju, ir acīmredzami, ka prasītājs to varēja izvirzīt prasības pieteikumā, ar ko tika uzsākta šī tiesvedība. Līdz ar to saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punktu šis pamats ir nepieņemams.

99 Jebkurā gadījumā Komisija savā 2001. gada 8. maija paziņojumā par iebildumiem ir skaidri izklāstījusi iebildumus par visām apvienošanās konkurenci ierobežojošām sekām, it īpaši tām, kas saistītas ar no apvienošanās izrietošo horizontālo un vertikālo iedarbību, uz kurām turpmāk izdarīta atsauce apstrīdētajā lēmumā (skat. it īpaši šī paziņojuma 118.–122., 124.–126., 459.–471., 473., 474., 578.–586. un 612.–633. punktu). Ir jāievēro, ka koncentrāciju kontroles jomā Komisijai papildus

pienākumam ar paziņojumu darīt zināmus iebildumus, uz kuriem tā atsauca, un papildināt tos gadījumā, ja tā nolemtu turpmāk atsaukties uz jauniem iebildumiem, nevar uzlikt pienākumu norādīt savu viedokli par iepriekš konstatēto problēmu iespējamo risinājumu laikā starp šī paziņojuma nosūtīšanu un galīgā lēmuma pieņemšanu (šajā sakarā skat. Tiesas 1972. gada 14. jūlija spriedumu lietā 53/69 *Sandoz/Komisija, Recueil*, 845. lpp., 14. punkts, un 2004. gada 7. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland u.c./Komisija, Recueil*, I-123. lpp., 192. un 193. punkts, Pirmās instances tiesas 1999. gada 4. marta spriedumu lietā T-87/96 *Assicurazioni Generali un Unicredito/Komisija, Recueil*, II-203. lpp.).

100 Turklāt, tā kā prasītājs nav pat apgalvojis, ka tas būtu saņēmis precīzas, beznosacījumu un atbilstošas garantijas no Komisijas pilnvarotiem un uzticamiem avotiem attiecībā uz tās atteikšanos no noteiktiem iebildumiem, šajā gadījumā nav piemērojams tiesiskās palāvības princips (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1999. gada 6. jūlija spriedumu lietā T-203/97 *Forvass/Komisija, Recueil FP*, I-A-129. un II-705. lpp., 70. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2000. gada 18. janvāra spriedumu lietā T-290/97 *Mehibas Dordtselaan/Komisija, Recueil*, II-15. lpp., 59. punkts).

101 Visbeidzot, katrā ziņā ir jāatgādina, ka saistībā ar liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgu Komisija apstrīdētā lēmuma 20. apsvērumā ir atzinusi šo lidmašīnu īpašo nozīmi Kopienas kontekstā, jo tās 1992. gadā veidoja 14 procentus un 1998. gadā 33 procentus no visas Eiropas flotes. Apstrīdētā lēmuma 431. apsvērumā tā norādīja, ka šī tirgus, kurā jaunizveidotajam subjektam būtu monopols, nozīmīguma dēļ pēc apvienošanās aviācijas kompānijas kļūtu arvien vairāk atkarīgas no šī subjekta.

102 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida prasītāja argumentācija, saskaņā ar kuru ar tā izvirzītiem iebildumiem par lietas būtību, kas skar konglomerāta iedarbību, un pamatā apvienoto tirdzniecību pietiek, lai pamatotu apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

- 103 Jāatzīst, ka koncentrācijas horizontālā un vertikālā konkurenci ierobežojošā iedarbība, uz kuru izdarīta atsauce apstrīdētajā lēmumā, nav pakārtots motīvs apstrīdētā lēmuma vispārējā struktūrā, un ar to pietiek, lai pamatotu paziņotās darbības aizliegumu.
- 104 Līdz ar to prasības pieteikums var novest pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas tikai tad, ja pašā prasības pieteikumā ar skaidri izvirzītiem pamatiem apšaubā Komisijas secinājumus, kas saistīti ar katru no apstrīdētajā lēmumā pārbaudītajiem patstāvīgajiem apstākļiem un it īpaši tajā konstatēto horizontālo un vertikālo konkurenci ierobežojošo iedarbību.

Par prasības pieteikuma apjomu

- 105 Nobeigumā šajā sakarā jāpārbauda prasītāja argumentācija, saskaņā ar kuru tas prasības pieteikumā ar nosaukumu "Lēmuma kopsavilkums" izvirzīja iebildumus par apstrīdētajā lēmumā konstatēto horizontālo un vertikālo konkurenci ierobežojošo iedarbību. Ir jāpārbauda, vai šos prasītāja apsvērumus var kvalificēt kā pamatus.
- 106 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, ka prasības pieteikuma daļā par tiesību akta atcelšanu ar nosaukumu "Lēmuma kopsavilkums" minēto apstākļu mērķis, pirmajā mirklī šķiet, nav uzskaitīt pamatus, kas varētu novest pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas, bet drīzāk aprakstīt apstrīdēto aktu. Tomēr nav iespējams *a priori* noraidīt iespēju, ka šī prasības pieteikuma daļa varētu ietvert vienu vai vairākus pamatus tiesību akta atcelšanai. Tomēr tikai tiktāl, ciktāl tas skaidri un nepārprotami, papildus tās aprakstošajai funkcijai, izriet no prasības pieteikuma daļas ar šo nosaukumu, ka šajā daļā apšaubīta apstrīdētajā lēmumā minēto

secinājumu spēkā esamība, šī daļa vajadzības gadījumā uzskatāma par tādu, kas ietver pamatu, neskatoties uz prasības pieteikuma struktūru un šīs daļas vietu prasības pieteikuma vispārīgajā sistēmā.

- 107 Turpmāk secīgi jāpārbauda prasības pieteikuma daļā ar nosaukumu “Lēmuma kopsavilkums” izteiktie apgalvojumi par katru no pamata pīlāriem, kas balsta apstrīdēto lēmumu.

— Horizontālā pārklāšanās liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū

- 108 Šajā sakarā prasības pieteikuma 30. punktā prasītājs aprobežojas ar šādu apgalvojumu:

“[..] Komisija piekrīt, ka tirgus daļas pieaugums apvienošanas rezultātā ir “drīzāk ierobežots” un tas tiktu īstenots tā sauktās iepriekš pastāvošās *GE* dominantes kontekstā. Līdz ar to apgalvojumiem par to, ka *GE* un *Honeywell* integrācija liegtu klientiem “saņemt konkurējošas cenas” (kam runā pretī secinājums, ka *GE* jau dominē tirgū) un šiem uzņēmumiem dotu “izņēmuma stāvokļa piekšrocības [..] nākotnes platformās”, ir mazsvarīga nozīme vai nav nozīmes vispār.”

- 109 No šiem apgalvojumiem izriet, ka prasītājs uzskata — apstrīdētā lēmuma motīvi attiecībā uz šo tirgu apraksta izmaiņas konkurējošā vidē, kas ir mazsvarīgas. Tomēr pamata faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem balstās prasība šajā sakarā, pat kopsavilkuma veidā loģiski un saprotami neizriet no iepriekšējā punktā minētās daļas. Faktiski prasītājs tikai uzsver epigrāfa vietā Komisijas konstatētās konkurenci

ierobežojošās horizontālās iedarbības mazo nozīmi, kas attiecas uz horizontālo iedarbību liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū, nepaskaidrojot, kādas, pēc prasītāja domām, būtu šīs argumentācijas tiesiskās sekas.

110 It īpaši no šīs [prasības pieteikuma] daļas nav iespējams secināt, vai prasītājs vēlas norādīt, ka koncentrācija nekādā veidā nenostiprinās “tā saukto” iepriekš pastāvošo GE dominējošo stāvokli šajā tirgū, vai šis stāvoklis nostiprinātos nenozīmīgi, ko raksturotu jēdziens “*de minimis*”, vai, visbeidzot, šī dominējošā stāvokļa nostiprināšanās rezultātā tiktu būtiski traucēta brīva konkurence kopējā tirgū vai tikai būtiskā tā daļā. Šādos apstākļos Pirmās instances tiesai nav jāpapildina šī prasības pieteikuma daļa, pašai izvēloties juridisko kvalifikāciju, kas būtu jāsniedz par prasītāja formulēto un pārmērīgi neskaidro kritiku.

111 Tādēļ prasības pieteikuma 30. punkta daļa ar nosaukumu “Lēmuma kopsavilkums” nav pietiekami skaidra un precīza, lai veidotu pamatu Reglamenta 44. panta 1. punkta un to interpretējošās judikatūras izpratnē (skat. it īpaši iepriekš 55. punktu).

112 Tādējādi, neskatoties uz stāvokli citos apstrīdētajā lēmumā pārbaudītajos tirgos, jākonstatē, ka prasības pieteikumā nav apstrīdēta Komisijas analīze attiecībā uz horizontālo pārklāšanos liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū, un līdz ar to šī procesa ietvaros tā jāatzīst par pamatotu.

— Horizontalā pārklāšanās mazo kuģu gāzes turbīnu tirgū

- 113 Šajā sakarā prasītājs aprobežojas ar norādi uz prasības pieteikuma 30. punktā minēto:

“Attiecībā uz mazām kuģu gāzes turbīnām Komisija uzskata, ka apvienošanās novestu pie dominējoša stāvokļa rašanās, jo: i) apvienošanās rezultātā izveidotais subjekts kontrolētu 65–80 procentus tirgus; ii) *Honeywell* dominējošo stāvokli tirgū nostiprinātu tā saistība ar *GE* finansiālajām iespējām un vertikālā integrācija; iii) *GE* varētu būtiski ietekmēt savus konkurentus, izmantojot *Honeywell* darbību, ko veido būtiskāko komponentu piegādes konkurentiem.”

- 114 Jāatzīst, ka šī daļa tikai un vienkārši apraksta apstrīdētā lēmuma secinājumus par šo tirgu un nenorāda uz jebkādu apstākli, ko varētu interpretēt kā pamatu lēmuma atcelšanai saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punktu. Tādēļ, neskatoties uz stāvokli citos apstrīdētajā lēmumā pārbaudītajos tirgos, jākonstatē arī, ka prasības pieteikumā nav apstrīdēta Komisijas analīze attiecībā uz horizontālo pārklāšanos mazo kuģu gāzes turbīnu tirgū, un līdz ar to šī procesa ietvaros tā jāatzīst par pamatotu.

— Starteru ražošanas vertikālā integrācija

- 115 Attiecībā uz prasītāja starteru ražošanas vertikālo integrāciju *GE* liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju ražošanā prasītājs prasības pieteikuma 29. punktā aprobežojas ar apstrīdētā lēmuma atbilstošo motīvu aprakstu:

“Attiecībā uz liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju tirgu Komisija uzskata, ka *GE* jau atradās dominējošā stāvoklī šajā tirgū, kurā *Honeywell* klātbūtne nepastāv. Komisija secināja, ka apvienošanās nostiprinātu *GE* dominējošo stāvokli, jo: [...] iii) apvienošanās rezultātā izveidotajam subjektam būtu motivācija un iespēja atturēt citus dzinēju ražotājus no savstarpējas konkurences veidošanas, jo *Honeywell* ir ietekmīgs starteru piegādātājs.”

116 Jāatzīst līdzīgi, ka šis apraksts nenorāda uz jebkādu apstākli, ko varētu interpretēt kā pamatu lēmuma atcelšanai saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punktu. Tādēļ Komisijas secinājumi par *GE* dominējošā stāvokļa nostiprināšanu liela izmēra komerclidmašīnu dzinēju tirgū šī procesa ietvaros tāpat jāuzskata par pamatotiem, ņemot vērā prasītāja stāvokli starteru ražošanā.

117 Tādēļ, neskatoties uz stāvokli citos apstrīdētajā lēmumā pārbaudītajos tirgos, jākonstatē, ka prasības pieteikumā nav apstrīdēta Komisijas analīze attiecībā uz starteru ražošanas vertikālo integrāciju, un līdz ar to šī procesa ietvaros tā jāuzskata par pamatotu.

— Konglomerāta iedarbība pēc vertikālās integrācijas

118 Visbeidzot, attiecībā uz konglomerāta iedarbību, kas izriet no prasītāja vertikālās integrācijas *GE* filiāļu tīklā, proti, *GECAS*, *GECCAG* un *GE Capital*, prasītājs pēc

būtības tikai aplūko aspektu, kas saistīts ar iespējamo savstarpējo finansējumu, ņemot vērā *GE Capital* finansiālo varu. Attiecībā uz iespēju ietekmēt klientu izvēli, lai atbalstītu *GE* dzinējus un prasītāja aviācijas un neaviācijas preces, aprakstot šo Komisijas tēzi īsumā, uz to norādīts prasības pieteikuma 43. punktā: “Šī teorija ir tik mazticama, ka šīs prasības ietvaros mēs turpmāk neiedziļināsimies šajā jautājumā.” Tā kā prasītājs nav izvirzījis nevienu argumentu, lai apšaubītu to apstrīdētā lēmuma motīvu pamatotību, kas attiecas uz ietekmi, ko *GECAS* un *GECCAG* varētu īstenot kā lidmašīnu pircēji, šī procesa ietvaros šie motīvi jāuzskata par pamatotiem.

— Horizontālā pārklāšanās korporatīvo lidmašīnu dzinēju tirgū

- ¹¹⁹ Prasības pieteikuma 31.–37. punktā prasītājs sniedzis sīkus komentārus, apstrīdot it īpaši attiecīgā tirgus definīciju, kā arī to, ka Komisija ir balstījusies uz attiecīgo tirgus daļu skaitļiem. Neskatoties uz faktu, ka šī argumentācija minēta daļā ar nosaukumu “Lēmuma kopsavilkums”, jākonstatē, ka ar prasības pieteikumā šajā sakarā izvirzītiem faktiskiem un tiesiskiem apstākļiem pietiek, lai atzītu, ka tie veido pamatu, ar kuru, pieņemot, ka tas ir pamatots, var atspēkot Komisijas analīzi apstrīdētajā lēmumā par dominējoša stāvokļa rašanos šajā tirgū, it īpaši koncentrācijas rezultātā radītās horizontālās konkurenci ierobežojošās iedarbības dēļ.

Secinājumi

- ¹²⁰ Prasītājs nav apstrīdējis vairākus no patstāvīgiem pilāriem, kas veido koncentrācijas aizlieguma pamatu. It īpaši tas nav apstrīdējis ne secinājumu par *GE* iepriekš pastāvošā dominējoša stāvokļa nostiprināšanos liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū, ne dominējoša stāvokļa rašanos mazo kuģu gāzes turbīnu tirgū divu

uzņēmumu darbības horizontālas pārklāšanās dēļ. Prasītājs arī nav apšaubījis secinājumus par *GE* iepriekš pastāvošā dominējošā stāvokļa nostiprināšanos liela izmēra komercidmašīnu dzinēju tirgū, prasītāja starteru ražošanu vertikāli integrējot minēto dzinēju ražošanā.

121 Tādēļ apstrīdētā lēmuma neapstrīdētie motīvi šī procesa ietvaros uzskatāmi par pamatotiem. Ņemot vērā attiecīgā pamatojuma elementu saistīto, bet patstāvīgo raksturu, jo katrs no tiem atsevišķi principā varētu pamatot koncentrācijas aizliegumu, Komisijai bija jāaizliedz koncentrācija, ja apstrīdētajā lēmumā tā būtu atsaukusies vienīgi uz tiem secinājumiem par konkurenci ierobežojošo iedarbību, kas šajā lietā nav apstrīdēti. It īpaši ne no paziņojuma par iebildumiem, ne no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisijas tēze par paziņotās darbības nesaderību ar kopējo tirgu tika balstīta tikai vai pat galvenokārt uz tās veikto apvienotās tirdzniecības analīzi.

122 Līdz ar to par pieņemamiem atzītajiem prasītāja izvirzītajiem pamatiem, kas, pieņemot tos par pamatotiem, ietekmētu apvienotai tirdzniecībai, savstarpējām subsīdijām un horizontālai iedarbībai komercidmašīnu tirgū vēltos apstrīdētā lēmuma motīvus, trūkst iedarbības, jo šī procesa ietvaros tie nevar novest pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas.

123 No minētā izriet, ka, pat pieņemot, ka visi tiesiskie apstākļi un prasītāja izvirzītie argumenti šajā gadījumā būtu pamatoti, ar tiem nepietiktu, lai šī procesa ietvaros tie novestu pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas.

2. *Procesuālo tiesību pārkāpums*

Lietas dalībnieku argumenti

- 124 Prasītājs izvirzīja pamatu, kas izriet no iespējama tiesību uz aizstāvību pārkāpuma. Tas būtībā norāda, ka, ar apstrīdēto lēmumu pirmo reizi ieviešot jaunizveidotā subjekta dažādu darbības veidu savstarpējo subsīdiju un “plēsonīgu” cenu jēdzienus, Komisija ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību.
- 125 Komisija pēc būtības iebilst, ka šie divi lietas aspekti īsumā izvirzīti 2001. gada 8. maija paziņojumā par iebildumiem un ka jebkurā gadījumā tos nevar kvalificēt kā patstāvīgus iebildumus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 126 Ir jānorāda, ka šajā gadījumā izvirzītais iespējamais tiesību uz aizstāvību pārkāpums attiecas vienīgi uz apstrīdētā lēmuma apstākļiem, kurus prasītājs papildus apstrīdējis šo citu pamatu ietvaros, proti, uz apvienoto tirdzniecību un savstarpējām subsīdijām. Tādēļ, pat pieņemot, ka attiecīgais pamats būtu pamatots, varētu apšaubīt tikai tos Komisijas pamatojuma pilārus, pret kuriem šie citi pamati ir vērsti. Tādēļ šis pamats nekādā veidā nevarētu ietekmēt citus pilārus, kas veido apstrīdētā lēmuma pamatu.
- 127 Attiecīgajam pamatam tādēļ trūkst iedarbības to pašu iemeslu dēļ, kas attiecas uz citiem prasītāja izvirzītajiem pamatiem.

- 128 Jebkurā gadījumā jāatzīst, ka attiecīgie divi jautājumi īsumā minēti paziņojumā par iebildumiem, un, tā kā tie ir cieši saistīti ar citiem apstākļiem, kas šajā paziņojumā veido detalizēta izklāsta priekšmetu, nav pamata tos uzskatīt par patstāvīgiem iebildumiem. Šādos apstākļos prasītājs varēja sekmīgi aizstāvēties pret šiem apsvērumiem.

Secinājumi

- 129 Šādos apstākļos, tā kā prasītājs nav apstrīdējis visus pilārus, kas katrs veido pietiekamu apstrīdētā lēmuma juridisku un faktisku pamatu, un pat pieņemot, ka visi prasītāja tiesiski izvirzītie pamati būtu pamatoti, viņa prasība šī procesa ietvaros nevarētu novest pie apstrīdētā lēmuma atcelšanas.

- 130 Līdz ar to prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 131 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītāja prasījumiem šis spriedums ir nelabvēlīgs un atbildētāja, kā arī personas, kas iestājušās lietā, *Rolls-Royce* un *Rockwell*, ir prasījušas piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tam jāpiespriež atlīdzināt gan savus tiesāšanās izdevumus, gan tos, kas radušies personām, kas iestājušās lietā.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **piespriet prasītājam atlīdzināt savus, kā arī Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.**

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 14. decembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 5534
Prāvas priekšvēsture	II - 5535
Apstrīdētais lēmums	II - 5536
Process	II - 5538
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 5541
Juridiskais pamatojums	II - 5542
1. Par prasības apjomu un strīda priekšmetu	II - 5542
Lietas dalībnieku argumenti	II - 5542
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 5546
Ievads	II - 5546
Par atsauci uz lietā T-210/01 izvirzītajiem pamatiem	II - 5548
Par lūgumu apvienot lietas	II - 5552
Par šajā lietā izvirzīto pamatu atbilstību	II - 5555
Par prasības pieteikuma apjomu	II - 5563
— Horizontālā pārklāšanās liela izmēra iekšzemes lidmašīnu dzinēju tirgū	II - 5564
— Horizontālā pārklāšanās mazo kuģu gāzes turbīnu tirgū	II - 5566
— Starteru ražošanas vertikālā integrācija	II - 5566
	II - 5573

— Konglomerāta iedarbība pēc vertikālās integrācijas	II - 5567
— Horizontālā pārklāšanās korporatīvo lidmašīnu dzinēju tirgū	II - 5568
Secinājumi	II - 5568
2. Procesuālo tiesību pārkāpums	II - 5570
Lietas dalībnieku argumenti	II - 5570
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 5570
Secinājumi	II - 5571
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 5571